

Любовь къмъ ближния.

— Не, това трѣбва да е нѣкое малко дѣте... бебе ... новородено ... Защо да се плаша ! На-прѣдъ ! Нѣма никаква опасностъ ! Тѣй се окуражаваше плашливиятъ търговецъ на зеле-чукъ, стариятъ Мордохай. И ето той се рѣши да стане. Запали лампата и се подигна отъ кревата, ала веднага си припомни приказката за юрганя и На-страдинъ Ход-ка и си легна пакъ шепнейки : „Що ми трѣбва беля !“

Минаха се десетина секунди. Писъкътъ пакъ се повтори. Милостивото сърдце на Мордохай се сви. Явно бѣше, че подъ неговия прозорецъ има малко дѣте, което Богъ знае по каква причина се намираше именно прѣдъ неговия домъ. И той повторно се изправи, намъкна чехлитѣ и излѣзе вънъ, като прѣдварително добръ се огледа и послуша.

Малко, новородено дѣте лежеше прѣдъ краката му. То безспирно отваряше безсилната си устица и звуци прилични на квичене се разнасяха изъ глухата улица.

— Господи, натъжи се стариятъ Мордохай. Кои сж тия безбожни родители, които оставятъ така дѣцата си, когато днесъ кучетата и хората сж тѣй гладни ?

И за да се убѣди, че дѣтето е цѣло, той разгъна пеленкитѣ, измъкна парче хартия и се затече къмъ електрическата лампа.

„Отъ родители евреи. Честни но бѣдни“ прочете той.